

ESTIMAR L'ABSÈNCIA DE CRIST

Sisè de pasqua © Mots per a la família - Jordi Castellet

En consagrar-se, les religioses novícies solen adoptar una mística i una espiritualitat de noces amb el Crist. Se'ls diu i, de fet així ho fan, de viure l'amor

esponsal amb el Senyor, de tal manera que es converteixen en veritables esposes del Crist. Es tracta d'un amor en absència, certament, que a voltes resulta difícil de ser viscut, en especial en els primers anys de l'exercici de la vocació religiosa. És comú el comentari: «és realment cert que som esposes de Crist? Perquè des de fa cinc anys que vaig professar i no he sentit res d'especial.» Però, de fet, no es tracta de sentir, sinó de seguir... el compromís professat.

El seguiment de Jesucrist constitueix la base de la relació i de l'experiència que ha de mantenir tot deixeble. Per aquest motiu, quan Jesús parla de la promesa de l'Esperit (Jn 14,23-29) als que l'estimen, s'està referint als seus seguidors. Històricament, els que el van seguir des del nord de Galilea al sud de Jerusalem. Actualment, tots els cristians.

La relació entre el cristià i el Crist és, essencialment, una relació d'amor. Per això Jesús va dir «^{Jn 15,15}no us dic servents, sinó amics». No obstant això, molts de nosaltres ens sentim més a gust servint Jesús com a cap, com a superior o directament com a Déu en lloc de relacionar-nos-hi com a amic. I és que en la relació amb un superior hi ha sempre un límit. En canvi, aquest desapareix quan es tracta d'un amic, que pot demanar l'amistat i la intimitat.

Certament, Jesús ens ha dit que vol ser el nostre amic. Ara bé, i nosaltres, voldrem ser amics seus? Les persones que s'estimen volen romandre l'un a prop de l'altre. Certament que hi ha un obstacle, perquè Jesús no està físicament present: no podem veure'l ni tocar-lo, com faríem amb una altra persona. Aquest és el dilema amb el que ens trobem, quan volem mantenir l'amistat amb el Crist. Com es pot estimar una absència de Jesús?

Així, doncs, convé tornar a l'Evangelí. Jesús prepara els seus deixebles, els que l'estimen per al comiat i per a un nou tipus de relació. Aleshores els mostra com mantenir viu l'amor i la intimitat en la seva absència física. Ens diu a nosaltres: «^{Jn 14,23}qui m'estima, guardarà la meua paraula; el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell.»

És a dir, qui estima Jesús, de primer, guardarà la seva paraula; és a dir, l'escoltarà, la meditarà i mirarà de posar-la en pràctica, d'encarnar-la en la seva pròpia vida.^{Jn 1,14} Segonament, seguirà

els seus ensenyaments, de manera l'amor de Déu s'activarà en ell de manera ben real i efectiva. I, en tercer lloc, serà Déu, el Pare, personalment, qui

vindrà amb Jesús a viure permanentment en tu, gràcies a la presència de l'Esperit Sant en el cor del creient.^{Rm 8,16; Jn 15} D'aquesta manera el buit deixat per l'absència física de Jesús s'omplirà espiritualment per la seva presència divina, que és tan real, o fins i tot, més que no pas la seva presència física. Important, doncs! La funció del cristià en tot aquest procés consistirà en centrar-se en hostatjar la paraula de Crist en el cor; la resta pertoca a Déu.

Aleshores, com es podrà estar segur que s'arriba a conèixer la implicació i el significat de la paraula de Crist enmig de la realitat sempre canviant de la vida i del món moderns? Com es pot estar segur del que Jesús faria i de la manera que actuaria en les situacions de la vida normal i quotidiana? Un cop més Jesús va preveure aquesta dificultat i li va donar una sortida, quan afirma: «^{Jn 14,26}l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que jo us he dit, i us ho farà entendre».

Si això és així, doncs, com és que hi ha respostes tan diferents, com és que mil cristians donen mil respostes diferents a situacions semblants? És que l'Esperit de Déu es pot contradir? Cal veure com la promesa de l'Esperit Sant és en plural, diu: «us farà recordar i us farà entendre». Per tant, està parlant a la comunitat reunida, veritable criteri de discerniment.

Segonament, ben cert és que l'Esperit roman en el cristià de forma individual; sempre, però, a través de la comunitat dels deixebles de Crist, mitjançant els individus, en convertir-los en els seus membres.^{1Co 12,12} Si els desacords amenacen amb un trencament, en canvi es resolen mitjançant el diàleg i el discerniment de la mateixa comunitat; mai a través d'una consulta privada a l'Esperit diví i molt menys amb el recurs a la justícia injusta dels homes. Al final, l'Església conclou amb una solemne resolució, dient: «^{Ac 15,28}l'Esperit Sant i nosaltres hem decidit.» D'aquesta manera, es pot arribar a comprendre com la Paraula de Crist segueix actuant gràcies a l'Esperit, que continua expressant-se.

En els dies que corren entre l'Ascensió i la Pentecosta, cal dedicar una oració més intensa per demanar el do de la unitat, de manera que tots els cristians sapiguem discernir el que l'Esperit comunica per al món i hi puguem aportar un bon testimoni de la Paraula.